

1894-05-17

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 26

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10764>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΣ ΤΑΣ ΔΕΛΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟ ΔΕΛΤΙΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Στάτισις 8.
Ἐν τῷ ἑξαμηνίῳ " 10
Ἰατρικαὶ ἀποδείξεις διὰ τὴν γέννησιν παιδῶν καὶ τὴν κηδείαν, ὡς καὶ πᾶσι ἀποδείξεις πληρωστικῆς οἰον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΕΙΣΠΟΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙΘΕΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄλλα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Ν. τοῦ Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν ἐμβύνηται διὰ τὰς γυῖμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ.

Πανταχοῦ, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις οἱ γεωργοὶ τυγχάνουσι θαυματοῦς προστασίας ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων. Οὕτως ἐπ' ἐσχάτων ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ὡς βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐν τῷ ἐναρκτημίῳ αὐτοῦ λόγῳ, τῷ ἀπαγγελθέντι ἐν τῇ πρωσικῇ βουλῇ φωνῆν ὑψώσεν ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ γῶρᾳ γεωργίας. Ὑπέσχετο, ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ θὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ καταρτισμοῦ καθολικοῦ Γεωργικοῦ Σωματείου. Σκοπὸς τοῦ Σωματείου τούτου θὰ εἴη ἡ προστασία τῶν γεωργικῶν συμφερόντων καὶ ἡ πορασκευὴ πάντων τῶν μέτρων τῶν συντελούντων εἰς ἐμπέδωσιν καὶ ἀνύψωσιν τῆς γεωργικῆς πίστεως καὶ εἰς ἄριστον τῶν καταχρήσεων, τῶν καταλλιθουτῶν τὰ κτήματα.

Τοιαῦτα βουλευόμενα καὶ σκίπτονται καὶ οὕτω πράττουσιν οἱ ἀρχόντες χωρῶν οἱ θέλοντες νὰ προαγάσῃν εἰς πλοῦτον καὶ εὐημερίαν τοὺς λαοὺς καὶ ποθοῦντες νὰ ἴδωσιν ἐν τῷ κράτει αὐτῶν ἀκαμαῖον καὶ ἐμπέδον τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν. Ἡ προστασία τῆς γεωργίας εἶνε τὸ πρῶτιστον τοῦ ἀρχόντος καθήκον, διότι ἀπὸ ταύτης ἤρξατο προΐων ὁ πολιτισμὸς καὶ ἐπ' αὐτῆς ὡς ἐπὶ βῆθρον ἰσθίδεται ὁ πεπολιτισμένος βίος, ὡς εὐλόγως ἡ γεωργία θεωρεῖται ἡ δύναμις ἡ ρυθμιζουσα τὴν κανονικὴν τῆς κοινωνίας ἐξέλιξιν. Διὰ ταῦτα ἡ γεωργία « καὶ ἐλαφροῦθ « ὡς θεῖον δῶρον. Οἱ θεοὶ αὐτοὶ ἐξέειπεν τὸ βροῦν εἰς τὸ ἄροστρον καὶ μετέδωκαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸν σίτον τοῦ ἔμου καὶ τοὺς πρῶτους νόμους. Τὴν προστασίαν τῆς γεωργίας τῆς προῦτων τεχνῶν ἀναλαμβάνει ἐν Γερμανίᾳ τῆς γῶρᾳ ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων. Ὑπὲρ αὐτῆς ζῶντᾳ καὶ θερμῇ ἐγερταὶ ἡ μέριμνά Του καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκτελεῖ τὰς εὐχὰς τοῦ Βασιλέως, ἀμβουλευμένη δὲ καὶ συμπράττουσα αὐτῷ πράξει καὶ ἀναπτύσσει τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς γῶρᾳ. Θέλουσι νὰ οἰκοδομήσωσιν αἰωνόβιον οἰκοδόμημα καὶ διὰ τοῦτο ἰρ-

χονται ἀπὸ τῶν βῆθρων. Θηρεύουσι τὴν διαρκῆ εὐδαιμονίαν τῶν τὰ κράτη καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' ἀσφαλοῦς θηρεύουσι νὰ ἰδρῶσωσιν αὐτήν.

Τὰς προσαίρους λαμπηρόσας, ἅς φέρουσι ἀμύριβόλα κοσμήματα ἀποστέργουσιν αἱ πατρικαὶ κυβερνήσεις ὡς ἀπιστρέφεται ὁ τίμιος τὸ κίβηλλον καὶ ψευδὲς. Ἀλλ' ἐνῶ τοιαῦτα ὑπὲρ τῆς γεωργίας ἀλλαχοῦ ἐνεργοῦνται, περὶ ἡμῶν οὐδέμᾳ ἀκτίς κυβερνητικῆς φροντίδος ὑπὲρ αὐτῆς ἀέτελλε καὶ ἡ κατάστασις τῆς γεωργίας ἐξακολουθεῖ εὐτα ἀναλλοίωτος κατὰ πάντα, ὡς ἀλλοιωτῶν εἶνετὸ ὄλον, πλὴν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἀλλοιωθείσης οὐσιωδῶς καὶ ἀκαταμάχητος. Ἡ βασιλεύουσα τῶν Κυπρίων ὑπὲρ τῆς συμβάσεως ἐκείνης τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1878. Ἡ τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν περιφρόνησις τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως ἐλέγχει δυστυχῶς ἀτύγῃνωστον ὀλιγοκαρπίας τοῦ τόπου εὐημερίας καὶ καταδεικνύει ἀδιαφορίαν καίριως βλαπτοῦσαν καὶ ζεμιοῦσαν τὴν γεωργικὴν ἡμῶν νῆσον. Ὀμολογοῦμεν, ἐπὶ οὐδέποτε ἐφρονέμεν, κατεχομένης τῆς Κύπρου ὑπὸ τοῦ κατ' ἐσχόλην πρακτικοῦ ἔθνους, ὅτι θὰ ἴδοντο οἱ Κύπριοι τοιαῦτα νὰ ἐκφράσῃν δίκαια παράπονα πρὸς τοὺς Κυβερνήτας τῆς νῆσου, οὐδ' ἐπιστεύομεν ὅτι ἐπρεπὲν ἡμεῖς νὰ ὑποδεικνύομεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ πρακτικὰ ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἐπίδοσεως τῆς Κύπρου. Καὶ ὅμως πρὸς πᾶσι τοῖς ἄλλοις ὤφειλεν ὁ ἐγγῶριος ἑλληρικὸς τύπος, θερμῶς τοῦ τόπου προστατῆς καὶ εὐληκρινῆς τῶν ἀρχόντων συμβούλους, καὶ περὶ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς νῆσου νὰ ὑψώσῃ φωνή, καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἐκάστοτε ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς εὐληκρινῆς προστασίας τῆς γεωργίας καθίσταται τοῦ χρόνου προϊόντος ἐπιβλητικώτερα εἰς τοὺς ἀρχόντας τῆς Κύπρου. Ἡ συνεχὴς ὑποτίμησις τῶν δημητριακῶν καὶ τῶν ἄλλων προϊόντων, τῶν κερατιῶν τῶν εἰνῶν, τοῦ βᾶμβακος καὶ λοιπῶν πείθει πάντας, ὅτι ὀφείλομεν νὰ βελτιώσωμεν τὴν ποιότητα τῶν ὑπαρχόντων, ὡς γίνεται τὰ νῦν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως διανεμοῦσης σπόρους ἀνά τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ ἀλλαχόσε, ναυῆσωμεν τὰ

εἶδη τῆς παραγωγῆς, νὰ ἐλαφρύνωμεν ἀπὸ πολλῶν καὶ ὀλληρῶν ὑποχρεώσεων τοὺς γεωργοὺς καὶ νὰ χορηγήσωμεν εἰς αὐτοὺς πᾶν μέσον συντελεστικὸν εἰς ἀνθρώπιν. Ἐνομιζομεν ὅτι ἡ βραδύτης καὶ ἡ ἀδιαφορία μετὰ τῆς ἐπαχνοῦς φορολογίας ἐξωρίσθησαν ἐκ τῆς Κύπρου καὶ ὅμως παρὰ πάντα λόγον καὶ πᾶν δίκαιον ἐξακολουθοῦσιν ὑπαρχόντα παρ' ἡμῖν ἐπὶ πρόσφαι τοῦ τόπου ζῆμια. Εὐχῆ γενικὴ εἶνε νὰ καταλίπη ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀκηδεϊαν καὶ νὰ ἐπιλάβηται ὡς τάχιστα τῶν γεωργικῶν πραγμάτων. Ἡ ἰδιωτικὴ ἐνέργεια θὰ ἐπέλθῃ αὐτῇ πρόθυμος ἐπικυρος. Μόνον ἐάν καταλίπωμεν τὸ ἐπιπέδον ὑπὸ τῆς ἀκαταμάχητης ἀτυχιστέρας ἡμέρας καὶ συμφορᾶς μεγαλητέρας.

Ἡ κατάργησις τοῦ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ἀδικίου καὶ ἀνεπιεικεστάτου φόρου, εἰς ὃν ὑπέκειντο τὴν νῆσον ἀρκετοῦσιν πληροφόρηται καὶ ἀκόρως πλεονεξία, μετὰ τῆς ἐκλήρου τῆς γεωργίας προστασίας ἀσφαλίζουσα τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ἀνθρώπιν καὶ καίριστα τὴν Κύπρον ὅπως αὐτοκράτη.

Ἡ ὀλικὴ εὐδαιμονία τῆς ἡμετέρας νῆσου ἐγκρατεῖται οὐχὶ ἐν τοῖς ὅροις, ὑρ' αὐτὸς ἐργάζονται σήμερον αἱ παραγωγικαὶ αὐτῆς δυνάμεις, ἀλλ' ἐν ἄλλοις, συνοψιζομένοις περίπου ἐν τοῖς εἶδη ἐν τῇ ποικίλῃ τῶν εἰδῶν τῆς παραγωγῆς ἐν τῇ βελτιώσει τῆς ποιότητος τῶν παραγομένων προϊόντων, καὶ τῇ κατασκευῇ ὑδραυλικῶν ἔργων. Εἰς πάντα δὲ ταῦτα δέον νὰ ἀκολουθησῇ ἡ εὐρύνησις τοῦ κύκλου τῶν ἀγορῶν τῆς καταναλώσεως καὶ ἡ Κυβερνήσις, ἡ ἔχουσα τὴν δύναμιν καὶ οὐρείουσα ἐξ ἴσου νὰ προστατεύῃ καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἐμπορίαν, ἀνάγκη εἶνε ἀπροφασίτως πρὸς τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ.

Ἔργον προνοίας, πράξιν δικαιοσύνης καὶ γενικοῦ συμφέροντος πράττει ἡ κυπριακὴ κυβερνήσις προστατεύουσα καὶ ἐνθαρρύνουσα τὴν γεωργίαν καθόλου, ἀδικεῖ δὲ πολὺ ἑαυτὴν καὶ ζῆμιοφ πλειότερον καὶ τὰς γεωργικὰς καὶ τὰς ἐμπορικὰς παρ' ἡμῖν τάξεις ἐμμένουσα ἐν τῷ πλημμυεῖ ἐνεστάτῃ, ὅπερ ἐξε-

λέγεται ἐπιδεινῶν τὰς ποικίλας δυσχερείας, πρὸς ἅς ἀπὸ τῶν γενεῶν μάχεται καὶ ὑρ' ὧν ἀκαρπες συντρίβεται ἡ φιλοπονία τοῦ καρτεροπῶνου Κυπρίου γεωργοῦ. Δὲν ἐξαιτούμεθα οὔτε μεγάλα οὔτε ἀδύνατα παρὰ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως οὐδ' ἀξιούμεν παρ' αὐτῆς θυσίας ὑπὲρ τοῦ τόπου, ὃν ἐκλήθη νὰ διοικήσῃ. Ἐπικαλούμεθα μόνον τὴν φροντίδα καὶ μέριμναν αὐτῆς, ὅπως ὑποδοθήσῃ τὸν ζῆλον, ἐνθαρρύνωσι τὴν φιλεργίαν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐξαγάσῃν ἀπάντας τῶν δυσκόλων οἰκονομολογικῶν περιστάσεων, εἰς ἅς ἐρρίψαν τὸν τόπον αἰτία ἐσωτερικὰ τε καὶ ἐξωτερικὰ, ἀλλ' ἐν αἰσ ὑποκαρπίας οἰκονομίας ἐμμένουσιν. Εἶνε τόσῳ ἀληθὲς ὅσα λυπηρὸν ὀτι μέχρι τοῦδε οὐδαμῶς ἐμερίμνησαν ὑπὲρ τοῦ τόπου οἱ διοικοῦντες αὐτόν, τελούντα εἰς ἐπίμετρον ἐτησίως περὶ τὰς ἐνεθήκοντα καὶ δύο χιλιάδας λίβρων στερλινῶν εἰς τοὺς παράπονον Βόσπορον. Ἄν τοῦλάχιστον τὸ μῆμα τοῦτο ποσὸν ἐμμεν ἐν τῷ τόπῳ, ἡ Κύπρις ὀματεβάλλεν ὄψιν, ἀλλ' ἀφαιρουμένου καὶ τόσου χρήματος ἐξ αὐτοῦ ἀπόρου γῶρᾳ καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον ἐρημὸς ἡ δυστυχὴς νῆσος!

Ἡ ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΣΧΟΥΣΑ.

Μετὰ τὴν ὀλιγοκαρπίαν, προεργομένην ἐκ κανοκαριῶν ἡ ἀνομβριῶν (συμβαίνουσῶν ἐν Κύπρῳ κατὰ ἐπιτασίαν περίπου) παρατηρήθη ὅτι αὐτίσως ἔπειτα ἡ πολυκαρπία. Τοῦτο συνέβη ἐν Κύπρῳ καὶ τὸ 1872—73—74, τὸ 1886 καὶ 1892—93. Ἡ φύσις εἶνε ἀληθὲς ὅτι διὰ τοῦτου σπεύδει νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἑλλειψίν τῆς καὶ ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς πολυκαρπίας ὅσα κατὰ τὴν ὀλιγοκαρπίαν ἐστερήθη. Διὰ τοῦτο εἶδομεν μετὰ τὰς καταστρεπτικὰς συνέβησας ἀνομβρίας, ἀφῆνον τὴν συγκομιδὴν τῶν σιτηρῶν ἐν τῇ νῆσῳ, τὴν οἰνοπαραγωγὴν πλουσίαν καὶ καλὴν καὶ τὸν τόπον πληρῶμενον εὐλογίῶν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ τί σημαίνει ἐναντὶ ἀνθρώποι εἶσιν ἀνάξιοι νὰ διαχειρισθῶσι τὴν εὐφορίαν ταύτην; Ἐάν τις κακῶς μεταχειρίτῃ-

ται τὸν τυγχάνοντα πλοῦτον, ποῖος ὁ αἴτιος; Ἐάν ὁ εργαζόμενος ἢ ὁ πρῶστατέων τὸν πλοῦτον ἐκείνον παραμυθῆται καὶ ἐξ ἀδιαφορίας ἢ εἰς ξένας χεῖρας περιέρχεται, ἢ εἰς μάτην ἀπόλλυται ἀνωρελῶς, δὲν εἶναι αὐτὸς ἡ αἰτία τῆς ἀπωλείας τοῦ ἠθραυροῦ;

Οὕτω καὶ νῦν ἡ γεωργία ἐν Κύπρῳ, ὡς καὶ ἐπισήμως διακηρύσσεται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἠδωκίμηται μὲν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὡς καὶ κατὰ τὸ 1874 καὶ 1886. Ἀλλὰ τίς ἡ ὠφέλεια τῶν τελευταίων τούτων ἐτῶν τοῦ —86 καὶ —93;

ΑΝΘΡΑΚΕΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ!

Ἡ πολυκαρπία τῶν ἐτῶν τούτων παρίσχεται ἀνωρελῶς καὶ ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῆ αὐτὴν πρὸς τὰς βιωτικὰς χρεῖς καὶ ἀνάγκας αὐτοῦ, μὴ κατὰ τὴν φύσιν τῆς πολυκαρπίας ταύτης εἶτε εἰ ἐν δέκατον τῶν ὄσμων ὠφέλεια ἢ ὀλιγοκαρπία, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας περιμένουμε, νὰ ἴδωμεν καὶ τοὺς κόπους ἡμῶν ἐστεμμένους ἤδη διὰ χρυσοῦν σφετέρων! καὶ τὰς τε ἰδίας καὶ ἐθνικὰς ἡμῶν ὑποχρεώσεις νὰ ἀρωμαίνωμεν ἐκ τοῦ μέτρου καὶ νὰ συμπληρωσῶμεν πρὸς γενικὴν εὐημερίαν.

Ἄλλ' αἱ ὠραῖαι ἐλπίδες ἡμῶν ἀπέβησαν φρούδοι καὶ ἡ γεωργία κατῆντησε σήμερον πλῆγουσα, ἐν μέτῳ τῆς εὐδαιμονίας συγκομιδῆς τῶν ἀπειρῶν αὐτῆς προϊόντων, ἐν μέτῳ τῆς πολυκαρπίας τῶν ἐτῶν τούτων. Ἡ ὠση; φύσας καὶ τοῦ ἀνεξηγήτου θησαυροῦ, ὅστις ἐνίοτε συναντᾶται μὲν ἀκτινοβολῶν, περιβάλλει δ' αὐτὴν ἡ πλοῦσια καὶ ἀξιοπρεπὴς λάμψις αὐτοῦ τόσον, ὥστε οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς θαμβουμένοι ἐξασθενεῖσιν ἵνα κατανοήσωσι πῶς εἶδει νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτόν. Μικροῦ δὲν ἐνταῦθα νὰ ἐρευνασθῆ ἢ κενὴ γράμμη εἶτε τοῦ πού ὡς βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἐνῶ πλάκας τοῦ ὠσεῖος. Ἀλλ' εἰς ἀνεξήγηστα τοῦ εἶναι ἀνεμρισηθέντος εἶτε ἡ γεωργία πῶς εἶναι τῆς εὐδαιμονίας αὐτῆς καὶ ἐπαθεῖ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ θάμβους τοῦ μεγάλου φωτὸς κατεχόμενος. Ἡ ὄρα ὅρα ὡς τετυρωμένη ἐπαίρει κοπιῶντες παρὰ τὰς ἀγρίας τῶν ἀμειδίτων κατὰ τὴν ἐπιχρῆσιν ταύτην Ἐυρωπαϊκῶν καὶ εὐδαμῶν ἐλεγχιστῶν. Οὐδὲ μὲν δύναται νὰ διακρίνη τὴν ἐλπίδα τῆς εἰς τὸν ἄριστον ἀνανήψεως αὐτῆς. Ὁ δὲ ἀνεξήγητος τῆς Κύπρου λαὸς σήμερον τίθει ἐξαιτούμενος ἀρωγὴν χεῖρα ὡσανεὶ καὶ αὐτὸς ἐμπατιστῆται ὑπὸ τῆς ἀνεμρισίας ὡς πλάττει, ὅπως κατεργάζεται ὑπὸ τῆς πίεσης αἰ ἐλπίδων σίτου καὶ ἀλλῶν καρπῶν. Ὁ ἀκόσμητος τῆς ἡσυχίας μετὰ τὴν μεγίστην ταλασηφικήν, δικαστικὴν, φρεσολογικὴν ἀνεμρισίαν κατὰ τὸν πόντον ἀνωρελῶς κινεῖται, εἰς ὃν παρῆλθε, αὐτὸς ἢ κατὰ τὴν οἰκονομικὴν μὲν τῶν ἀποζημιωτικῶν ἐπηρεασμῶν τῶν ἀπαιτητικῶν αὐτῶν καὶ κατῆντησαν τρεῖς ἀλλοτρίως νὰ ἐπιτοχῆ, ἐπὶ τῶν δὲ ἀποζημιωτικῶν ὅπου τῆς ἐκ

τάκτου καὶ σπιθαμῆς οἰκονομίας, εἰς ἣν περιέριψαν αὐτοὺς ἢ ἐκ πάντων τούτων ἐνδεῖα καὶ βαθμυδὸν κατέρχονται εἰς τὸν τάρον, ἀνε, μάλιστα παρατάξως κηδεῖων ἢ πωπιδῶν ἀκολουθιῶν εἰς τὴν ὑστάτην αὐτῶν κατοικίαν, τὰ νεκροταφεῖα, διήσυχιας δηλ. μεγάλης, ἵνα ὁ θάνατος αὐτῶν μὴν ἀγώστος εἰς τοὺς ἀδιαφόρους προστάτας αὐτῶν.

Ἰδού ἡ κατάσταση ἡμῶν! Ἰδού τὸ πᾶν πᾶν, τὸ σημεῖον πρὸς ὃ ἀπεδείχθη ν' ἀποβλέπη σήμερον ἡ ὑπερξίς καὶ ὁ προσρισμός τῆς ἀτυχοῦς Κύπρου. Τὸ ἀπαισιῶν τούτο σημεῖον ἡμῶν εἶνε ὁ τάρος διότι ἐχομεν τὴν γεωργίαν ἀσχετοῦσαν ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπαίτουσαν παρὰ τὰς αὐλάς τῶν ἀπλήστων. Ἡὼς νὰ πράξωμεν, ἢ πῶς νὰ καταφυγῶμεν, ἀπὸ ἐν αὐτῇ τῇ εὐδαιμονίᾳ ἡμῶν ἐσμὲν δυστυχεῖς; Αὐτῇ ἡ εὐδαιμονία δύναται νὰ εἶνε ἐνδεῖα καὶ δυστυχία; Τούτο ἐναπολείπεται ἀνίγνα παρ' ἡμῶν ἀνεξηγήτων, ὅπερ ὀρεῖλουσιν ὁμως νὰ λύσασαι μόνον οἱ οἰκονομῆτες ἡμᾶς.

ὁ παρατηρητὴς

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΔΑΛΤΗ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Ὁ κ. Γλαδστον ἐν μακρᾷ διαλέξει, ἢ ἔσχε μετὰ τῆς βασιλίσσης τῆς 19 Φεβρουαρίου κατέθηκε τὴν παραιτήσιν του· ἡ βασιλίσσα δεξαμένη αὐτὴν ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς ἐπι ἐδελπε τὸν κ. Γλαδστον ν' ἀποχωρῆ. Ὁ κ. Γλαδστον συνέστησε τῇ βασιλίσσῃ τὸν Λόρδο Ρότβερν, ὅστις καὶ ἐκλήθη ἀμέσως εἰς Οὐίνδσορ.

Ἡ ἄλλοι φρονεῖσιν, ὅτι οἱ Ἰρλανδοὶ βουλευταὶ ὡς καὶ οἱ ἰρλανδοὶ στέλλονται ὡς ὁ λόγος τοῦ Γλαδστον εἰς τὸν Λόρδο Ρότβερν, ὅστις καὶ συγκρατήθη νὰ διαδεχθῆ τὸν κ. Γλαδστον.

Ὁ Λόρδος Κιμπριελὸς διορίσθη ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἀπὸ τοῦ Λόρδου Ρότβερν, ὁ δὲ κ. Μέρλεϊ ὑπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν.

Τὸ ὑπουργικὸν ἐκροποτικὸν ὡς ἐξῆς: ὁ Γλῶ. Μέρλεϊ ἐλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἰρλανδίας, ὁ κ. Φόουλερ τὸν πρῶτον τῆς ἐξελίξεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων, διορίσθη ὑπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Λόρδου Κιμπριελὸς διορισθέντος ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Λόου Λέφρεϊδ ἀρχιπρωθυπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων καὶ κτιρίων διορίσθη τοιοῦτος τῆς τοπικῆς διοικήσεως, ὁ δὲ κ. Γεώργιος Ρόσεϊλ διορίσθη ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων.

Ὁ Λόρδος Ρότβερν σὺν τῷ ἀξίωματι τοῦ πρωθυπουργοῦ καθίσταται καὶ πρῶτος Λόρδος τοῦ ἠθραυροβουλίου, ἀπολαύσαντος καὶ τοῦ ἀξιώματος τοῦ μεγάλου στρατηγόφουλακος. Ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς τῶν κοινότητων

ἀπρὸν νεται εὐεχρῶς ὑπὲρ τῆς ἀναθέσεως τοῦ πρ. ὑπουργικοῦ ὄχι μόνον εἰς τὸν Λόρδο Ρότβερν, ἐκ τῆς μερίμνης μετ' ἧς κηδεῖται τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους. Ὡσαύτως καὶ οἱ ἀντιπαρνελικοί ὑποστήριζον τὴν ἐκλογήν τοῦ Λόρδου Ρότβερν, ἐνῶ ἄρ' ἐτέρου οἱ παρνελικοί, οἵτινες κατήγοροισι προδράσιν τοῦ κ. Γλαδστον εἰς τὸν Ἰρλανδικῷ ζητήματι, καταπολεμοῦσι ταύτην κατηγορηματικῶς.

Ὁ Ἰρλανδικὸς Φίλιππος Ἰρμροζ κόλης Ρότβερν ἄγει σήμερον, ἡλικίαν 47 ἐτῶν. Τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων, ἐκλήθη σήμερον διὰ τοῦ βασιλοῦ τοῦ πάππου αὐτοῦ τὴν ἔδραν ὀμοτίμου τοῦ κοινοβουλευτικοῦ σταδίου κατῆρξάτο τῷ 1871 ὑπὸ τὸν κ. Γλαδστον, μετὰ δέκα δὲ ἔτη διορίσθη ἐν τῷ ὑπουργίῳ Γλαδστον εἰς ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἀποχωρήσας ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τῷ 1883. Τῷ 1886 ἦν ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν κ. Γλαδστον, τότε δὲ κατεκλήθη τὴν γενικὴν συμπάθειαν διὰ τῆς σταθερᾶς αὐτοῦ ἐν τοῖς δυσχερεῖσι ζητήμασι πολιτείας. Ἐξῆς δὲ κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1892 ἐιστλήθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν Γλαδστον ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐν μέσῳ μεγάλων δυσχερειῶν.

Ἐν τῷ ἡμετέριῳ Λόρδῳ ἀπαντᾶ τηλεγράφημα ἐκ Λοδίνου, καθ' ὃ κατὰ τὴν ἐπισημοῦσιν ἡμερῶν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Γλαδστον εἰς μέρους τῆς ἀνάστης, ἡ τελευταία αὐτῆ ἀπειμειν αὐτῷ τὸν τίτλον ὀμοτίμου, ἀλλ' ὁ κ. Γλαδστον ἠρτήθη νὰ δεχθῆ αὐτόν.

Ἐν τῶν αἰτίων τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Γλαδστον ἦν καὶ ἡ ἐξασθένησις τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, πάσχοντος ἐκ γλαυκώσεως.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τῆς 1) 13 Μαρτίου ἐγένετο διὰ ψηφιστικῆς ἢ ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Δημοσίου Συμβουλίου Βασιλῶν καὶ Ἀμμοχώστου, ἀνεδείχθησαν δὲ ὡς τοιαῦτα ἐκ τῶν δέκα καὶ τριῶν προταθέντων ὑψηφιστῶν ἐξ ἡμετέριων, ἦται οἱ κ. κ. Β Τράβερς διοικητῆς, Ε. Λοῦ, Σ. Μ. Ἐμριεζῆς, Χρ. Λοῖζου, Λουκάς Γεωργίου καὶ Νικόλαος Παπαδόπουλος. Τῆς προχθὲς πέμπτης, προῦκειτο νὰ γείνη ἡ ἐκλογή τοῦ προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου, ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸν ὅρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Συμβούλων νόμου, ὄφειλε εἰς ἑκάστον ν' ἀποδείξη, ἐὰν ἔχη τ' ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο προσόντα, ἀνεβλήθη αὐτὴ μέχρι τῆς σήμερον.

Καθὰ ἀληθευοῦσιν ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς παραστάσεως τῆς τοῦ ἐκκαθάρσιν τοῦ στομίου τοῦ λιμένος Ἀμμοχώστου ἔργου, ἦτις διήρξατο κατὰ τὰ ἐτῆ 1892 καὶ 93 καὶ ἐτελείετο ὑπὲρ τῆς

150 ἀγγλικῶν λίρας ὑδρεῖς πλέον κίνδυνος ὑπάρχει διὰ τὰ εἰσπλένεται καὶ ἐκπλένεται μικρὰ πλοῖα. Καὶ ἀκόμη παραπινόμεθα ὅτι δὲν ἐπιελθόνται λιμενικὰ ἔργα!

Ἡν παρελθούσαν τρίτην ἦγε τὴν ἐπέσειον τῶν γενεθλίων τοῦ ὁ βασιλεῦς τῆς Ἰταλίας Ἰουμπερτος, διὸ τὸ ἐνταῦθα Ἰταλικὸν προξενεῖον, ἐδέχετο ἐπιστῆφεις τῶν ὑπακόων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ὁ κ. Α. Λιασιόης, βουλευτῆς Ἀρνακίς Ἀμμοχώστου προῦτει ἐν ἐσχάτως ψηφισμα ἐν τῇ Βουλῇ περὶ ἐπιβολῆς βαρῆς δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγόμενων ἀλεύρων ὁσάκις ὁ τόπος δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιοῦτων, ὅπερ ἀπεδέχηται ὀμοψήφως τὸ Συμβούλιον, ἠδὴ δὲ ὑπολείπεται νὰ παρουσιάσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ἀπερασίθη ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ ὅπως αἱ ταινίαι τῶν 10 παρῶν τεταῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ ἀπὸ τῆς 1ης προσεχῶς Ἀπριλίου.

Ἐκφραζόμεν εὐσεβῶς τὰς ἐγκρατίους εὐχαριστίας τῶ Ἀνωτάτω Ἀρχόντι τῆς ἡσυχίας, καθὸ πανυ εὐμενῶς εἰσακούσαντι εἰς τὴν δικαίαν αἴτησιν τῶν ἰρημεριδογράφων.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἀπεικία τῆς πρῶτου οἰσῆς ὑπέστη δεινὸν τραυμα ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ εὐγενοῦς νέου κ. Ε. Η. Thomas, γραμματικῶς παρὰ τῆς ἀρχιγραμματικῆς, συμβάντι τὴν παρελθούσαν τρίτην.

Αἰτιπιδρομιαὶ Ἀρνακίς ὁ ἄ λῶσι χαρῶν τῆς 1ης καὶ 2ης Μαΐου, τὴν τοῖσιν καὶ τετάρτην τοῦ Πάσχα.

Ἀρίστος διὰ τοῦ παρελθόντος ἀστρικῶς ὁ κ. J. R. v. Millingen, ὅστις διορίσθη διευθυντῆς τῶν ἐν Κύπρῳ πρακτορείων τῆς αυτοκρατορικῆς ὀθωμανικῆς τραπέζης.

Ὁ κ. Γλόττωπ διορίσθη διοικητῆς Κυπρῆας. Εἰς τὴν θέσιν Κεντρικοῦ Ταυτοῦ τῆς ἡσυχίας θεωρεῖται πιθανώτατος ὁ διορισμός τοῦ Γελῶνου Ἀρνακίς κ. Μέρτον.

Ὁ κ. Γλόττωπ λίαν ἐπαθῶς προαχθῆτι ἐκροχόμεν τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν.

Ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως ὁ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ διαμένων ἡμετέρος συμπατριῆς κ. Α. Γαίμου ἀποπέμψε ἐς τῆς Ἀγγλίας.

Διά του τελευταίου γαλλικού ατόμου... βασιλείας Μυστακίδης απερχόμενος... Ζιντζίφλη του νομού Αδάνων της Β. Συρίας ως αντιπροσώπου του εν (ω) πόλει υπουργείου της παιδείας και του αυτοκρατορικού μυστείου κατά τας αὐτοῖσι γεννημένους ανασκαφάς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ (Συνείχετα ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ἄλλα δὲνά ταιτίσει πειν ἡμῖν ὅτι καὶ τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐπιστήμη πολλίαις ἐν τῇ κακῇ τοῦ ἀθρώπου φύσει καθίστανται ἀχρηστὰ, μὴ δυνάμενα νὰ μεταβλῶσιν αὐτήν, τῆς κακίας φύσει ἀνθισταμένης κατα τῶν ἀγῶνων καὶ προσπαθειῶν τοῦ ἀθρώπου, καὶ ἐπομένως ὁ παῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, θέλει ἐμμένη εἰς τὰ τῆς ἐαυτοῦ φύσεως καὶ ρεπή ἀναπτυσσόμενος κακῶς. Πρὸς ταῦτα δέο, νὰ προσέξωμεν αὐτὴς τὰ ἐξῆς, ὅτι ὁ ἀθρώπος πλασθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐξ ἀκολοθεῖ πολλὰ πλαστικῶν τῶ γένος αὐτοῦ καὶ κατέχων τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς. Ἄλλ' ἡ φύσις αὐτῆ τοῦ ἀθρώπου ἐξ ἀκολοθεῖ ἀρχαί γε ἡ αὐτῆ ἔκτοτε ὑπάρχουσα ἐν τῷ κόσμῳ ἡ διεκδόπη ποτὲ καὶ ἐξηλεσθη, ἔλαβε δὲ οὕτως εἰπεῖν νῆαν ἀνάπλασιν; Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ ἀθρώπος ὑπαρξὶς ἐκτοτε ἀλληλοδιαδόχως μεταβαίνουσα, ἐπανέρχεται εἰς νῆαν ζωῆν ἡ αὐτῆ ἡ τὸ πρῶτον πλασθεῖσα, ἡ ἀπώλετο εἰς γενικὴν τινὰ τοῦ σύμπαντος ἀλλοιωσιν ἡ καταστροφὴν καὶ ἐπέσασα δι' αὐτομάτου πλάσεως ἐπανήλθεν εἰς νῆαν ὑπαρξὶν διάφορον τῆς πρώτης; Τὸ καθ' ἡμᾶς, εἰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσοδύσωμεν εἰς τὰ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου σχετικά ζητήματα τῆς ἰστορίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, ἀποφαινομεθα μόνον ὅτι ἐστὶν ἡ αὐτῆ ἡ ἀθρώπινος ὑπαρξὶς ἡ πλασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πλάστου, ἡ αὐτῆ ἐκείνη τῆς πρώτης ἐκείνης πλάσεως τοῦ ἀθρώπου κατα διαδοχὴν μεταβαίνουσα μέχρι σήμερον. Οὕτως τῆς ἀθρώπινος ὑπαρξέως αὐτῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθείσης ἑποῖα αὐτῆ πρὸς τὰς ἐμοειδέας αὐτῆς ἐστὶ; ἐν συγκρίσει αὐτῆ πρὸς τὰς ἐμοειδέας ὑπαρξέως αὐτῆς ἐστὶ καθ' ἑαυτὴ ἡ αὐτῆ καὶ ὁμοία; Ὁ Πλάστης δηλ. ἐδημιούργησε φύσιν κακὴν καὶ φύσιν καλὴν ἐν τῷ ἀθρώπῳ; Ἡ κακία καὶ ἡ ἀγαθότης

συυπῆρχον ἀμείσως ἅμα τῇ πλάσει τοῦ ἀθρώπου; ἢ τὸ ἐν πρῶτον καὶ τὸ ἕτερον ἕστερον ἐγένοντο; τὸ μὲν δηλ. προηγεῖτο καὶ τὸ δὲ εἴπειτα ἢ τὸ ἐν ἐξηρτηται ἐκ τοῦ ἕτερου;

Ἐπιταῦθα καταφεύγοντες εἰς τὴν ἀρωγὴν τῆς θεολογίας, διακρίνομεν καὶ τὴ ὑπαρξὶν ἰδίως τοῦ ἀθρώπου ἀγαθὴν καὶ πῶντων τῶν δημιουργημάτων, οὐδ' αὐτὸ δὲ φαίνεται παρ' αὐτῆ παραδεκτὴ καὶ ὑπαρξὶς τοῦ κακοῦ. Κατ' ἄλλο δὲ φιλοσοφικὸν σύστημα παραδεκτέον φύσιν ἀγαθὴν καὶ φύσιν κακὴν. Τὸ πρῶτον σύστημα ὅμως ἐστὶ παρ' ἡμῖν, τὸ ἰσχυρότερον, τὸ καὶ λογικώτερον καὶ τὸ παραδεκτότερον, τὸ δὲ δεύτερον ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ δημιουργοῦ καὶ προσπίπτει αὐτῷ ἀτέλειαν, βουληθέντι τάχα ἵνα ἡ κακία συμπερίσταται τῇ ἀγαθῇ ὑπαρξί. ἄνευ σκοποῦ ἄνευ ὠφελείας τοῦ ἀθρώπου, μᾶλλον δὲ πρὸς ὄλεθρον τῆς ἀθρώπινης ὑπαρξέως. Ἡ κακία καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀποτελεσμα καὶ οὐχὶ προηγούμενον. Αὐτῆ πηγάζει ἐκ τῆς μεταβλητέως θελήσεως τοῦ ἀθρώπου καὶ ἐλευθερίας, ἢ ὁ Πλάστης ἐνέτηκεν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ κατα τὴν Γραφὴν τὸ μυσταρὶν τάγμα ἐκείνο τοῦ Κωσφοῦ, ἡ ἀγγελικὴ αὐτῆ τὸ πρῶτον πλάσις τοῦ Θεοῦ κατόπιν ἐνεργησθη τοιαύτη εἰς τὸν κόσμον καὶ κατόπιν ἐξέπεσαν ἀπὸ τοῦ ἀθρώπου ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ περιέπετε εἰς τὴν ἀμαρτίαν. Ὁ ἀγαθὸς δὲ Θεὸς δὲν ἤτο δυνάτὸν νὰ περιελίσθη ἐν τῇ βουλήσῃ αὐτοῦ εἰκόνη καὶ κακὴν φύσιν, ἀγαθὸς ὢν δὲν ἤτο δυνάτὸν τὸ κατ' εἰκόνα ἐν αὐτῷ καὶ ἐμοίωσιν πλάσμα νὰ φαντασθῆ τις ἐξέχον καὶ τὴν κακίαν. Παραδεκτέον λοιπὸν τὸν ἀθρώπον γεγεννημένον κατὰ βαθμοὺς φύσει ἀγαθὸν καὶ οὐχὶ φύσει κακόν.

Ἢ ἂν ὅμως εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἀρχῆθεν ἐγενώμεθα κακῆς ἢ σαρβίλης φύσεως, τί ἡδὲν ἄμεθα ν' ἀντιτάξωμεν κατὰ τῆς ὑπαρξέως ἡμῶν, κακῆς φύσεως; Πῶς ἡδὲν ἄμεθα νὰ πολεμήσωμεν τὸν Πλάστη, ἡμῶν ἕνα μεταποιήσωμεν τὴν ἀμεταποίητον ἡμετέραν φύσιν; Ἐκ πείρας μὲν ἀπεδείχθη ὅτι «φύσιν κακὴν μεταβαλεῖν οὐ ρῆδιον», ἀλλ' ἡ φύσις αὐτῆ ἡ κακὴ νοητέα, ἡ κακῶς μεταποιουμένη δηλ. ἡ ἐκπίσασα, ἡ ἐκ τῶν περιστάσεων ἡ τῆς κακῆς χρήσεως ἀλλοιωθεῖσα ἡ μεταβληθεῖσα ὡς τὸ τάγμα ἐκείνο τοῦ Κωσφοῦ, τὸ μεταβλήθη καὶ τὸ ἐπέσαν, ἀντιπροσωπεύσαν δὲ μετεπειτα πᾶσαν κακίαν, ἐνῶ πρὶν, ὑπηρετοῦ τῷ Θεῷ, ὑπὸς ἦν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ, ὡς οἱ λοιποὶ ἄγγελοι αὐτοῦ. Ἀπελπίσῃα ὄντως τῷ ἔχοντι ἐν ἑαυτῷ ἐλαττωμά τι καὶ βουλομένῳ ἵνα ἐπιπέρη μεταβολὴν ἢ διορθώσιν τοῦ ἐλαττωματος τούτου, ἀκούει ὀριστικῶς, ἢ νομίζει ὅτι τὸ κακὸν αὐτοῦ δὲν μεταβάλλεται διότι εἶλε φυσικόν. Ἄδικον τῷ ἀθρώπῳ, παραδεχόμενῳ τὴν ἐν ἑαυτῷ ἀνεκάλαν ὑπαρξὶν πονηρῆς φύσεως, ἐξ

ἧς ἐξαρτῶνται καὶ πηγάζονται τὰ πλείστα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἄδικώτερον δὲ μᾶλλον τὸ μὴ παραδεχθῆναι τὴν ἀγαθὴν βουλήσιν τοῦ Θεοῦ, ἐγγλεῖσθαι ἐν τῇ ἐαυτοῦ εἰκό. διὰ τοῦ πρὸς τὸν ἀθρώπον ἑαυτοῦ ἐμψύσηματος αὐτοῦ. Ἡ κακὴ φύσις δὲ ἐστὶν ἡ δεύτερη καλουμένη φύσις. Πάντες λοιπὸν οἱ ἀπὸ τοῦ Ἄδου κατὰ γένεσιν γενώμεθα φύσει καλοὶ καὶ διὰ τοῦτο οφείλομεν πάντες νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ πρωτογόνος πλάσις ἦν ἡ τοῦ ἀγαθοῦ, μεταβαλλομένη πῶλλάκις εἰς πονηρὰν κατὰ βαθμοὺς ἀναλόγως τῆς χρήσεως αὐτοῦ ἢ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ εὐρίσκειται, καὶ καλισταμένη δευτέρα φύσις ἐν τῷ ἀθρώπῳ. Τοῦτο καὶ πρὸ τριῶν περίπου χιλιετηρίδων ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων Λυκοῦργος, κατὰ τὸν Χαιρωνεῖα φιλόσοφον Ἠλούταρχον, ἀπέδειξε, σύρας ἐνώπιον τῶν Λακεδαιμονίων δύο σκύλακας τῆς αὐτῆς κυνός, διαφόρους δ' ὑπ' αὐτοῦ ἀνατραφέντας, τοῦ μὲν δηλ. ἀνέτως ἐκ τῶν ἰοπέων, τοῦ δὲ ἐκ θηρῶν καὶ ἐν τῇ ἀπολύσει αὐτῶν τοῦ μὲν δραμόντος ἐπὶ τὴν προκειμένην λοπάδα, τοῦ δ' ἐπὶ τὸν λαγῶν, ὡς ἦσαν ἐξωκειωμένοι.

Τοῦτ' αὐτὸ ἀπεφάνθησαν καὶ διάφοροι φιλόσοφοι νεωτέρων φιλοσοφικῶν συστημάτων οἷον ὁ Λεγίτις, ἐκλαμβάνων τὴν ὑπαρξὶν τοῦ κακοῦ ἐν τῷ κόσμῳ στερεῖν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ περιορισμὸν τῆς δυνάμεως τῆς ἀθρώπινης ἐλευθερίας ὁ δὲ Σχίλλερὸς παραδεχόμενος ὅτι τὸ κακὸν δὲ ὑπάρχει ἐν τῷ Θεῷ.

(ἀκολουθεῖ.)

ΣΑΠΩΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

Ἐκομίσθησαν ἰσχυρώς ἐξ Ἑλλάδος ἑσπῶνες πρώτης ποιότητος καὶ ἀδόλου κατασκευῆς, πωλούμενοι εἰς μετριωτάτας τιμας ἐν τῷ ἐνταῦθα καταστήματι τοῦ κ. Γρηγ. Ν. Κυζίου.

Τὸ πρῶτον τοῦτο τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας ἐραβεύθη εἰς ἀπάσας τὰς ἐκείνας, κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ ἐν Σικαγῶν ἐκίθειν ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον.

ΝΙΦΑΔΕΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΡΩΣΣΟΙ ΥΠΕΡ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὰ Νέα τῆς Πετροπόλεως, ἀφορμὴν λαμβάνοντα ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι οικονομικῆς καταστροφῆς, γράφουσιν «Ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ σλαβισμού, ἡ Ἑλλάς οφείλει νὰ καταλάβῃ ἀνεξάρτητον καὶ σημαντικὴν θέσιν ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, διότι τὸ βραβείον τηρεῖ τὴν πολιτικὴν ἐπ' αὐ-

τῆς ἰσορροπίαν ὁρατῶν ἢ βραδίων (ἀ ἀνακινήθη τὸ μακεδονικὸν ζήτημα, πρέπει δὲ νὰ λυθῆν ὑμέσον ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Βουλγαρίας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σερβίας αὐτῆς τῆς Ρωμανίας. Ἄλλ' ἕνα παρὰ τὴν σπουδαῖον πρόσωπον ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ εἶνε πλουσία καὶ ἰσχυρά, χρῆζει δὲ πρὸς τοῦτο, στερεῆς καὶ μονίμου κυβερνήσεως, δυναμένης νὰ ἐργασθῆν λυσίτελως πρὸς πληρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ βραβείου».

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΦΟΠΑΣΙΜΟΥ.

Ὁ ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τῆν ἐπωνυμίαν «Διαιτητικὸς σύνδεσμος Ἀγγλῶν καὶ ξένων» σύλλογος ὑπέβαλεν ἀρτί εἰς τὸν κ. Γλάδστωνά ὡς πρωθυπουργὸν καὶ τὸν λόρδον Ρόσμπερην ὡς ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν πρότασιν ἀφοπλισμοῦ. Ταυτοχρόνως ἐγνωστοποίησεν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ συνδέσμου κατηρτίσθη ἰδιαιτέρῃ ἐπιτροπῇ ἐκ προσώπων, ἐξέχον κατεχόντων θέσιν καὶ ἐπιρροὴν κατεμένων, ἔργον τῆς ὁποίας εἶνε νὰ συντάξῃ ὑπόμνημα περὶ τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ νὰ ὑποδείξῃ αὐτὸ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις.

Ο Κ. ΛΑΤΑΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου κ. Διονύσιος Λάτας ἐπισκερθεὶς πρὸ τινος τῆν πρωτεύουσάν τῆς Ἰαπωνίας ἐξεφώνησε τῇ βῆ Ἰανουαρίου ἐορτῇ τῶν Θεοφανεῶν ἐν τῷ αὐτοῖσι μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς ρωσικῆς ἀποστολῆς λόγον, ὅτις μεταρραθεὶς ἀμείσως ἰαπωνιστῆ, ἀπηγγέλη ἐνώπιον τοῦ πατρῷου ὑπὸ τοῦ Ἰαπωνοῦ ἱεροδιακόνου Συμεῶνος, τῆ δ' ἐπιστολῆν ἐκτυπωθεῖς ἰαπωνιστῆ ἐπίσης διενεμήθη εἰς πλείστα ἀντίτυπα πανταχοῦ τῆς Ἰαπωνίας. Τὸ γεγονός εἶνε ὄντως ἱστορικόν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕ

(Κατὰ μετᾶρσιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΡΑΜΑ.

Ἀπὸ τινος χρόνου γεωργικὸς ἐπιστάτης ἐξήλκοντοῦτος τὴν ἕλκιναν, εὐδίδε σημεῖα τῆς ἐξασθένεως τοῦ διανοητικῶν δυνάμεω, του χωρὶς λόγον ἤρεσκετο νὰ ἐρίξῃ μετὰ τῆς γυναικὸς του καὶ νὰ φέρηται πρὸς αὐτὴν ἀποτόμως καὶ βαναύσως.

Ἡ εἰρήνη καὶ σὺμπνοια, αἰτίνας ἀχρη τοῦδε ἐβασίλευον ἐν τῇ οἰκίᾳ πρὸ ἐξηρηνίσθησαν ἀπᾶς διὰ παντός. οἱ συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι οὕτοι σκηναὶ ἐπέπρωτο νὰ λάθωσι θλιβερὰν ἔκβασιν.

Ὁ σύζυγος διατελὼν ὑπὸ τὸ κράτος θυριώδους λύσεως ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας του καὶ ἐπανήλθε μετ' οὐ πολὺ ὠπλισμένος δι' ὑπερμεγέθους σφυγμοῦ ἐν τῇ οἰκτρᾷ ταύτῃ καταστάσει ὡς ἐπετέθη κατὰ τῆς γυναικὸς του καὶ πολλὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τραύματα κατηρτίχε.

Ἡ τάλαινα ἐξεστηκυῖα φρενῶν, ἐνῶ τὸ αἷμα ἔρρει κρουνῶδον ἐκ τῶν φρικωδῶν πλήθων τῆς, ἔσγιν οὐχ ἦν τὴν δύναμιν νὰ δρᾷ καὶ νὰ καταρῦγῃ εἰς γειτνιαζούσαν οἰκίαν, αἰτούσα βοήθειαν. Ἐγὼ δὲ προσεπάθουν παντὶ σθένει ὅπως σταματήσωσι τὸ αἷμα, ὁ σύζυγός τῆς νομίσας ὅτι τὴν ἐρόευσεν ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἐπλήγωσε θανασίμως τρυτοκτόνηος καὶ αὐτός. Ὅταν οἱ γείτονες εἰσηλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν ὅπως μάθωσι τί ἀπέγεινε μετὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς δολοφονίας, οἰκτρὸν καὶ σπαραξικάρδιον θέαμα παρυστάσθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν.

Ὁ σύζυγός τῆς ἐξήλωμένος ἀπὶ ἀνακλίντρον, τὸν λαιμὸν ἔχων ἀνοικτὸν καὶ κολυμβῶν ἐν τῷ αἵματι, διὰ ρομφαίας διστόμου ἀπέκοψε τὴν καρωτικὴν ἀρτηρίαν.

Ὁ θάνατος ὑπῆρξε σχεδὸν κεραυνοβόλος.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΩΝ.

Ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Νάντης τῆς Γαλλίας διακεκριμένος ἰατρός, ὄνοματι Ραπὼν, ἔκαμε χημικὰς μελέτας περὶ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ παιγνίocharta μικροβίων καὶ περὶ τοῦ πέσον δύνανται νὰ μεταδοθῶσι μολυσματικὰ νόσοι εἰς τοὺς παίζοντας ἢ ἀναμειγνύοντας παιγνίocharta, ἀφοῦ προηγουμένως φέρονται τὰς χεῖρας εἰς τὸ στόμα.

Αἱ μελέται τοῦ ἰατροῦ Ραπὼν, κατέληξαν εἰς τὸ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐπιστημόνων διατυπωθῆν συμπεράσματα, ὅτι εἰς τὰ παιγνίocharta, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται φθισικοὶ, εὐρίσκονται 6, 160 μικροβία, ἀκριβῶς εἰς τὰ μέρη, εἰς ἃ οἱ δάκτυλοι ἐφαρμόζονται, κατ' ἀναλογίαν δὲ εἰς τὰ παιγνίocharta, τὰ ὁποῖα διάφοροι ἀσθενεῖς καὶ μὴ μεταχειρίζονται, ὑπάρχει ἀρκετὸς ἀριθμὸς μικροβίων, δυνάμενος νὰ μεταδώσῃ ἀσφαλῶς τὸ μολυσματὴν ἢ τὴν νόσον εἰς τὸν θέτοντα κατὰ τὸ παιγνίochart τὰς χεῖρας εἰς τὸ στόμα. Ἐν γίνῃ ὁ ἰατρός Ραπὼν εὖρεν, ὅτι τὰ παιγνίocharta εἶνε εἰς ἕκ τῶν σπουδαιότερων ἀγωγῶν νόσου ἢ μολυσματος καὶ ὅτι μέγαν διατρέχουσι κίνδυνον οἱ σπλιώνοντες τὰς χεῖρας τῶν

ὅταν παίζωσι. Πάντοτε, γράφει ὁ ἰατρός εἰς τὴν ἐκθεσίν του, καὶ ὅταν παίζῃ τις γάριν διασκεδάσει καὶ ὅταν παίζῃ μετ' ἑσῶν ἴνα τοὺς συντροφεύσῃ, πρέπει νὰ προφυλάσσεται πρὸ τῆς κακῆς αὐτῆς συνήθειας, διότι οὐδὲν ἕλλο κερδίζει ἢ τὴν εἰσδοχὴν μικροβίων.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Μετὰ τῶν παραδόξων παραδειγμάτων τῆς μεταδόσεως τῶν μητρικῶν ἐντοπιῶν εἰς τὸ τέκνον τὰ ὁποῖα ἀνακρίνει ἡ ἱατρικὴ φιλοσοφία τὸ ἐπόμενον, τὸ ὁποῖον ἀναγράφει μίαν ἱατρικὴν ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα εἶναι ὁλοκαυτωμένως περιγεγραπτόν.

Πρόκειται περὶ γυναίκας ἢ ὁποῖα, ἐνῶ ἦτο ἔγκυος, ἐφιλονεύει μετὰ τὸν σύζυγόν της καὶ συνεπεία τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐρίδος, ἔκαμε πολλάς ἐβδομάδας νὰ τοῦ θιλήσῃ. Ὅταν τὸ παιδίον ἤρχετο νὰ θιλήσῃ παρετήρησεν ὅτι οὐδέποτε ἀπευθύνετο πρὸς τὸν πατέρα του. Τοῦτο ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολὺ. Σήμερον τὸ παιδίον εἶνε δεκαετής· καὶ ἐν τούτοις δὲν καταρῶσθῃ ἀκόμη νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν πατέρα του οὐδὲ μίαν λέξιν! Τὴν ἀποστρέφῃ πρὸς τὸν μητέρα καὶ τανικῆσθαι οὐτε θωπεῖται, οὐτε ἀπειλά, οὐτε ραβδίσει.

Ἡ εὐγένεια εἶνε ὑπόμνημα τῆς ἀρετῆς, ἀθάνατος καθὼς καὶ ἡ δόξα.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ θνήσκειν εἶνε ἡ μικρότερα τῶν θλίψεων.

Οἱ ἀγαπῶντες τὴν ζωὴν, φοβοῦνται τὸν θάνατον.

Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων περιέχει 1,400,000 τόμους· φησίζεται ὡς ἡ μεγίστη βιβλιοθήκη τοῦ κόσμου.

Διὰ τῶν ἀγοράζοντες, ἑκατοντάδες ὀφθαλμῶν εἶνε ὄλιγοι, διὰ τὸν πωλοῦντα εἰς ὀφθαλμὸς ἀρκεῖ.

Ἡ ἐλπίς εἶνε τὸ πλέον ὠφέλιμον, ἢ τὸ πλέον ἐπιζήμιον.

Ἡ γενναίότης ὑποφέρει τὰ κακὰ (τὰς δυστυχίας) τῶν ἄλλων, ὡς νὰ ἦτο ὑπεύθυνος αὐτῶν.

Ἡ ζηλοτυπία τρέφεται ἐν ταῖς ἀμφιβολίαις, γίνεταί ἐρινός, ἢ τις εὐθὺς μεταφέρει ἐκ τῆς ἀμφιβολίας εἰς τὴν βεβαιότητα.

Ἡ ζηλοτυπία εἰς κῆποιον τρόπον εἶνε ἀκαία καὶ λογική, ἐπειδὴ δὲν ταινεῖ, ἢ εἰς τὸ νὰ διαφυλάξῃ ἢ ἀγαθὸν ὁ μᾶς ἀνήκει ἢ πιστεύομεν νὰ ἀπολαύσωμεν, ἐν ᾧ φθόνος ὁ εἶνε μίαν κακία, ἢ τις δὲν δύναται νὰ ὑπορίσῃ τὸ καλὸν τῶν ἄλλων.

ΕΠΗΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. V.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΚΕΡΗΣ.

I.
— Πότε ἀναχωρεῖτε;
— Ἀλλὰ ἀμέσως ἐάν εἴσθε ἔτοιμοι.
— Ἀμέσως, ἐπιθύμουν καὶ ἐγὼ τοῦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπεσχίθη ἐν τὸν ξενοδόχον νὰ τῷ χρησιμεύω ὡς ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ του τέκνου. — Ἡ βάρπτισις θὰ τελεσθῇ εἰς τὰς δέκα ὥρας, ὡς ὀλίπατε δὲν.
— Ὅχι, ὄχι, αἰδοσιμώτατε πᾶτερ, ἔμαθον τὴν στιγμήν ταύτην περὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ξενοδόχου, ᾧ ἀναγκάζεται ν' ἀναβάλῃ τὴν βάρπτισιν, εἰς τὰς ἀδιαβίβας τῆς ἀναδόχου.
— Μίλις, ἔσπευσε νὰ εἴπῃ ὁ Ἰερώνυμος, ὁ φρενὸς εἰς τὸν ἀλλοτρίον ἠγῆσθε καὶ εὐδελήθη

νὰ μὴ εἴπῃ τὸ ἐναντίον κατὰ προτροπὴν τοῦ ἀνεψιῦ. Ὁ Μιγὴλ σῆς λέγει τὴν ἀλήθειαν, αἰδοσιμώτατε πᾶτερ. Δι' ὁ εὐχαριστῶν ὑμᾶς τώρα διὰ τὴν καλὴν, ἢν εἰδείκατε πρὸς ἐμὲ προθυμίαν, σῆς συμβουλεύω νὰ ἐπαρρηθῆτε τῆς καλῆς ταύτης εὐκαιρίας, καὶ νὰ λάβητε τὴν θέσιν σῆς ἐν τῇ ἀμάξῃ τοῦ καλοῦ τούτου Μιγὴλ. Εἶνε πολὺ διασκεδαστικός, ἀλλῶς τε, καὶ πολὺ ὀλιγαρκής. Ὅθ μείνη ἀκούωντος εὐχαριστημένος ἢ εἰς ἀνοήτως ἀνταμιωθῆν λάβῃ παρ' ὑμῶν.

Ὁ Ἰερώνυμος Βερνάρδος Μοντεῖρ, πεπειθὴς ἐκ τῶν λόγων τούτων δὲν ἐπερίμενε νὰ τῷ ἐπαναληθῇ ἢ πρότασις αὕτη. Οὕτω λοιπόν, ἀφοῦ ἠεὺχαρίστησε τὸν ξενοδόχον, ἔσπευσε ν' ἀναβῆ ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ πανούργου Μιγὴλ.

Οὗτος δὲ ἕνος ἄλματος, εὐρέθη ἐπὶ τῆς ἔδρας του, ἤρπασε τὰ ἡνία, ἐκρότησε ζωῆρας τὴν μάστιγα καὶ ἡ ἡμίονος ἀνεχώρησε καλπίζουσα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀγοῆς εἰς Λισβῶνα. Ὁ καλὸς ἱερεὺς δὲν παρετήρησε ποσῶς ὅτι ἡ ἀμάξις, ἔλαβε ὅλος ἐναντίαν διεύθυνσιν ἐκείνης, ἢν ὤρσειε νὰ ἀκολουθήσῃ.

Ὅτε ὁ Μιγὴλ ἀρίκετο εἰς τὰς τελευταίας οἰκίας τοῦ Οὐγγάλας, ἐκράτησε τὴν ἡμίονόν του.

— Τί συμβαίνει, λοιπόν, ἠρώτησεν ὁ Ἰερώνυμος.
— Τίποτε, αἰδοσιμώτατε, πᾶτερ Βερνάρδος Μοντεῖρ! Ἰερώνυμος τοῦ κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀρχαῖς, τίποτε δὲν εἶνε ἄρχαῖς τίς φίλος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζίης, συστήσας δι' ἀμαξῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μετὰξὺ Λάρνακος — Ἀμμοχώστων. Αἱ ἀμαξίαι τοῦ κ. Ἐμφιετζίη δισκρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἵππων πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστεῦτως εὐθηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακί ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν I. Δημητρίου.

Εἰς τὸ καταστήμα ΚΛ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ ὉΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛᾷ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τὸ στερεώτερον καὶ εὐθηνότερον τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους διαγωνισμού.

ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑΣ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑ- ΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟ- ΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL, ΔΗΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Λίαν προσεχῶς ἀναμένεται λαμπρὰ συλλογὴ
ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ.
Χρῶμα καὶ ποιότης, ἐκλεκτότατα.
Τιμαὶ εὐθηνόταται

ἔρχεται νὰ ζητήσῃ τὴν εὐλογίαν σου, καὶ μὴ κρίνῃ τις θεσιν παρὰ τὸ πλευρὸν σου, εἶπεν ὁ Σιβασιανὸς ἀναβαίνων ἐπὶ τοῦ ὀχήματος.

VII
Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ δερματοπρόβατος, ὡσεὶ πληθῆς ὑπὸ κεραυνοῦ μολίς ἤδυνάτο ν' ἀναπνεύσῃ, ἐνόησας δὲ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ θεσιν, ἐτήρησε ἄκραν σιγὴν, καὶ ἀρῆκε τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον νὰ καθίσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ Ὁ Μιγὴλ ἀρ' ἐτέρου δὲν ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὸν γέλωτα, διὰ τὴν ἐπιτυχὴ καὶ κομικὴν ἐκδοσὴν τῆς σκηνῆς.

Μετ' ὀλίγον ἀρίκετο ἐμπροσθεν τοῦ ξενοδοχείου τοῦ μεγάλου ἀγίου Ἀντωνίου, ὁ δὲ δερματοπρόβατος πάντοτε εἰσώπα. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ὁ Ἰοσὴ Μαχάδος παρουσιάσθη, ρίψας τὸ βλέμμα ἐντὸς τῆς ἀμάξης, ἀνεγνώρισε τὸν Βερνάρδον Μοντεῖρ, ὅστις ἐρίκετο σκυθρωπός, τετραραμμένος καὶ σιωπηλός, εἰς δὲ τὴν ἐρώτησίν του Ἄ, καλὰ! Πῶς εὐρίσκεσθε τώρα, αἰδοσιμώτατε; Ὁ ἀτυχῆς Ἰερώνυμος ἀνεγείρασε τὸ βλέμμα μετ' ὀργῆς.
— Σπείρα δολίων ἀνθρώπων, ἀνέκραξε. Τί ζητεῖτε ἀπὸ ἀνθρώπων, ὅστις δὲν ἔχει μέσον νὰ ὑπερασπισθῇ, ἀρῆσατέ με ἡσυχόν.
— Βλέπετε εἶπε τότε ὁ Σιβασιανός, δὲν συμβαίνει ἀκριβῶς ὅτι σῆς εἶχαν εἶπῃ;

Ὅταν τέλος δυνῆθαι νὰ θέσω χεῖρα ἐπὶ τοῦ καλοῦ τούτου προσπίλους μοι θεοῦ, μετὰ τίνα ἄρα, ἢ κατὰ τῷ ἐπέρχεται, ὡς οὐδέποτε ζῶ-

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτος, πρὸς γρ. 20—23 τὸ κοιλόν.
Κριθῆ, πρὸς γρ. 10—11
Ὁρόβος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 30
Σησίμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν.
Σταφίς μαυρὴ πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκάν.
Σταφίς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκάν.
Καμβ. κόκκινος πρὸς γρ. 1 καὶ 35 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβ. κίτρινος, πρὸς γρ. 14—16 τὴν λίτραν (ὄκ. 1)².
Βρωμῆ, πρὸς 13 1/2 τὸ κοιλόν.
Ἐλαιον, ἐσωτερικὸν πρὸς γρ. 17—17 1/2 τὴν λίτραν.
Ἐλαιον ἐντόπιον, πρὸς 18 ἡ λίτρα.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκάν γονδρ.
Ὁρόβος ὄν, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1/2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1/2.
Μέλιον ἀγγλικὴν γρῶστα 182.
Ὁ βύμβυξ, ὁ βυμβυξόσπρος καὶ ἡ σταφίς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὁξφορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Ἀγούστας Κ. Χαλαμπίδου ἠ-εἰχθη νεὸν ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύναται νὰ εὐρίσκωσι δωμάτια ὑπνου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνηται ἀκρὰ καθαρότητος καὶ ἐκτακτὸς περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἐστῶσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι κατ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

Ἰπεύθυνος
ΚΑΒΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ
Στύπος· ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς, εἰς: ἐτικέτας, καπνοῦ, ἐνοικιαστῆρια, γραμματικά, γραμματικά, ναυλοσυμφωνητικὰ, ὀδηγητικὰ Ἐλεωνείου, διπλότυπα, φορτωτικὰ κλπ.

πρὸ καὶ ἀπειλητικῆ, καὶ τότε δυστυχῶς εἰς τὸν ἀνεψιόν του, μέχρις οὐ δυνῆθαι νὰ τὸν καθησυχάσῃ διὰ τῶν ὁπωπιῶν του.

— Ἐγὼ, θεός σου! κακοῦργε! ἄθλιε, οὐτιδανὲ ἀστυνομικὴ ὑπάλληλε, ἐγὼ, θεός σου!
— Ὡ, αὐθινα, τὸ βλέπω τέλος ὀφθαλμοφανῶς.
Ὁ πτωχός σῆς; θεός εἶνε τῷ ὄντι παρῶρων, ἀξίος δὲ ἀλύσεων! Ἄ τίποτε δὲν ἐμεγαλοποιήσατε εἰς τοὺς λόγους σῆς, δὲν σῆς ἀναγνωρίζει πλέον καὶ σῆς ἐκλαμβάνει ὡς ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον. Ἀλλὰ, θεέ μου! μήπως ἔχετε ἀνάγκην τινὸς πράγματος δι' αὐτόν; Ἐάν διψῆσπείδω νὰ τῷ προσφέρω προθύμως ἐν ποτηρίῳ οἴνου, ἀκριβῶς δὲ εἰς ἐκείνου, ὃν ἔπινε γῆρας μετὰ τῆς εὐχαριστήσεως.
— Φύλαξον τὸν οἶνον σου, δι' ἄλλον τινα, μισοῦ Ἰουδα, ἀνέκραξεν ὁ πτωχὸς δερματοπρόβατος, ὅστις δὲν ἤννοε τίποτε ἐκ τῶν συμβαινόντων καὶ ὅστις πολὺ μακρὰν ἀπέειχε ἀπὸ τοῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ εὐπιστος Ἰοσὴ Μαχάδος ὡμίλει ἐν ὄλῃ τῇ εὐλικρινείᾳ.
— Ἐμπρός, εἶπε τέλος ὁ Σιβασιανός εἰς τὸν Μιγὴλ, ὡς προχωρήσωμεν, εἶτα δὲ ἀπευθυνθεῖς πρὸς τὸν ξενοδόχον.
— Ἡ ἀμάξις, τῷ εἶπε, θὰ εἶνε ἐπιστράφη αὐρὸν πολὺ ἐνωρίς. Εἶμαι κατὰ πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον σῆς. Ὡ, ἐστὶ θεός σου, θέλατε μείνη ἀκούωντος εὐχαριστημένους καὶ ἀπὸ εἰς. Χαίρετε!